

Förslag till rådets förordning om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av vissa ringpärmsmekanismer med ursprung i Republiken Indonesien och om avslutande av antisubventionsförfarandet när det gäller import av vissa ringpärmsmekanismer med ursprung i Republiken Indien

(2002/C 227 E/03)

KOM(2002) 245 slutlig

(Framlagt av kommissionen den 21 maj 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2026/97 av den 6 oktober 1997 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt artikel 15 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

1. Den nu aktuella undersökningen

- (1) Den 18 maj 2001 meddelade kommissionen genom ett tillkännagivande (nedan kallat "tillkännagivandet om inledande") som offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ⁽²⁾ att den inledde ett antisubventionsförfarande beträffande import till gemenskapen av vissa ringpärmsmekanismer med ursprung i Indien och Indonesien och påbörjade en undersökning.
- (2) Förfarandet inleddes sedan ett klagomål den 3 april 2001 ingivits av två tillverkare i gemenskapen, nämligen Koloman Handler AG (nedan kallad "Koloman"), Österrike, och Krause Ringbuchtechnik GmbH & Co. KG (nedan kallad "Krause"), Tyskland, (nedan kallade "de klagande"), vilka svarade för en betydande del (i detta fall omkring 90 %) av tillverkningen av ringpärmsmekanismer i gemenskapen. Klagomålet innehöll bevisning om subventionering av produkten i fråga och för därav vållad väsentlig skada, och bevisningen ansågs tillräcklig för att motivera att det inleddes ett förfarande.
- (3) Samma dag offentliggjordes genom ett tillkännagivande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ⁽³⁾ att det inleddes ett parallellt antidumpningsförfarande beträffande import av samma produkt med ursprung i samma länder.
- (4) Innan förfarandet inleddes underrättade kommissionen, i enlighet med artikel 10.9 i rådets förordning (EG) nr 2026/97 (nedan kallad "grundförordningen"), de of-

fentliga myndigheterna i Indien och Indonesien att den hade mottagit en vederbörligen underbyggd framställning (nedan kallad "klagomålet") i vilken det gjordes gällande att subventionerad import av ringpärmsmekanismer med ursprung i Indien och Indonesien vållade gemenskapsindustrin väsentlig skada. De båda ländernas offentliga myndigheter kallades till samråd i syfte att klargöra situationen vad gäller innehållet i klagomålet och för att söka uppnå en ömsesidigt tillfredsställande lösning. Samrådet mellan kommissionen och de båda ländernas myndigheter ägde rum i Bryssel. I motiverade fall beaktades myndigheternas synpunkter på påståendena i klagomålet om att importen subventionerades och att gemenskapsindustrin led väsentlig skada, och några av de påstådda subventionssystemen togs sedan inte med i undersökningen.

- (5) Kommissionen underrättade officiellt de tillverkare i gemenskapen, de exporterande tillverkare, de importörer och de användare som den visste var berörda, företrädarna för exportländerna samt de klagande om att förfarandet hade inletts. De berörda parterna gavs tillfälle att inom den tidsfrist som angivits i tillkännagivandet om inledande skriftligen lämna synpunkter och begära att bli hörda.
- (6) Kommissionen sände frågeformulär till alla parter som den visste var berörda och till alla andra företag som gav sig till känna inom de tidsfrister som angivits i tillkännagivandet om inledande. Frågeformuläret besvarades av de indiska offentliga myndigheterna, av en tillverkare i gemenskapen, av en exporterande tillverkare i Indien och av en exportör utanför gemenskapen som stod i ekonomisk intressegemenskap med (nedan kallat "var närstående") denna tillverkare samt av två importörer i gemenskapen och av en användare som var importörerna närstående. Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den bedömde som nödvändiga för ett avgörande i fråga om subventioner, skada, orsakssamband och gemenskapens intresse. Kontrollbesök genomfördes hos de indiska offentliga myndigheterna samt hos följande företag:

a) Tillverkare i gemenskapen

⁽¹⁾ EGT L 288, 21.10.1997, s. 1.

⁽²⁾ EGT C 147, 18.5.2001, s. 4.

⁽³⁾ EGT C 147, 18.5.2001, s. 2.

b) Exporterande tillverkare i Indien

— ToCheungLee Stationery Mfg Co. Pvt. Ltd., Tiruvallore

c) Närstående exportörer utanför gemenskapen (i Hong-kong)

— ToCheungLee (BVI) Limited/World Wide Stationery Mfg. Co., Ltd. (det yttersta holdingbolaget)

d) Icke närstående importörer

— Bensons International Systems Ltd, Förenade kungariket

— Bensons International Systems BV, Nederländerna

e) Användare

— Esselte, Förenade kungariket

- (7) Undersökningen av subventionering och skada omfattade perioden från och med den 1 april 2000 till och med den 31 mars 2001 (nedan kallad "undersökningsperioden"). För analysen av utvecklingstendenser av betydelse för bedömningen av skada undersökte kommissionen uppgifter för perioden från och med den 1 januari 1998 till och med undersökningsperiodens utgång (nedan kallad "skadeundersökningsperioden").

2. Provisoriska åtgärder

- (8) Eftersom vissa aspekter när det gällde skada, orsakssamband och gemenskapens intresse behövde undersökas ytterligare, särskilt med hänsyn till den pågående omstruktureringen bland de klagande tillverkarna, infördes det inga provisoriska utjämningsåtgärder beträffande ringpärmekanismer med ursprung i Indien och Indonesien.

3. Efterföljande förfarande

- (9) Samtliga parter underrättades om beslutet att inte införa några provisoriska åtgärder. Kommissionen fortsatte att inhämta och kontrollera alla uppgifter som bedömdes nödvändiga för att de slutgiltiga undersökningsresultaten skulle kunna fastställas. Bland annat genomfördes ytterligare undersökningar hos en användare av ringpärmekanismer i gemenskapen och hos två icke närstående importörer i gemenskapen.
- (10) Samtliga parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för avsikten att rekommendera att det införs slutgiltiga utjämningsstullar. Det fastställdes också en tidsfrist inom vilken de fick lämna synpunkter sedan de underrättats om dessa uppgifter. Parternas muntliga och skriftliga synpunkter togs under övervägande, och när det var befogat ändrades undersökningsresultaten i enlighet med dessa synpunkter.

B. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

1. Berörd produkt

- (11) Den produkt som berörs är vissa ringpärmekanismer (nedan kallade "den berörda produkten"). Dessa klassifi-

ceras för närvarande enligt KN-nummer ex 8305 10 00. Spakmekanismer enligt samma KN-nummer omfattas inte av undersökningen.

- (12) Ringpärmekanismer består av två rektangulära stålplattor eller ståltrådar på vilka åtminstone fyra halvringar gjorda av ståltråd är fastsatta och vilka hålls samman av ett stålomslag. De kan öppnas antingen genom att man drar isär halvringarna eller med hjälp av en liten öppningsmekanism i stål som är fastsatt på ringpärmekanismen. Ringarna kan ha olika former; de vanligaste är runda, rektangulära eller D-formade.
- (13) Ringpärmekanismer används för insättning i pärmar av olika slags dokument eller handlingar. De används bland annat av företag som tillverkar ringpärmar, programvarumanualer och tekniska manualer, foto- och frimärksalbum, kataloger och broschyrer.

- (14) Flera hundra olika modeller av ringpärmekanismer såldes i gemenskapen under undersökningsperioden. Modellerna varierade efter storlek, form och antal ringar, storleken på basplattan och systemet för att öppna ringarna (genom isärdragning eller genom en öppningsmekanism). Eftersom det inte finns någon klar skiljelinje i sortimentet av ringpärmekanismer och eftersom alla ringpärmekanismer har samma grundläggande fysiska och tekniska egenskaper och modellerna i viss utsträckning kan bytas ut mot varandra, fastställde kommissionen att alla ringpärmekanismer utgör en enda produkt i samband med detta förfarande.

2. Likadan produkt

- (15) Kommissionen konstaterade att de ringpärmekanismer som tillverkades och såldes på den inhemska marknaden i Indien och de som exporterades till gemenskapen från Indien hade samma grundläggande fysiska och tekniska egenskaper och användningsområden.
- (16) Kommissionen konstaterade också att det inte fanns några skillnader i fråga om grundläggande fysiska och tekniska egenskaper och användningsområden mellan de ringpärmekanismer med ursprung i Indien som importerades till gemenskapen och de ringpärmekanismer som tillverkades av gemenskapsindustrin och såldes på gemenskapsmarknaden.
- (17) Ingen indonesisk tillverkare var villig att samarbeta, och kommissionen var därför hänvisad till att i enlighet med artikel 28 i grundförordningen använda sig av tillgängliga uppgifter. Eftersom inga andra upplysningar fanns att tillgå för landet, ansåg kommissionen det lämpligt att härvidlag använda de uppgifter som lämnats i klagomålet. Enligt dessa uppgifter var ringpärmekanismer som tillverkades i Indonesien och såldes i det landet eller exporterades till gemenskapen och ringpärmekanismer som tillverkades av de klagande gemenskapstillverkarna och såldes på gemenskapsmarknaden likadana produkter.

- (18) Slutsatsen var därför att de ringpärmsmekanismer som tillverkades och såldes av gemenskapsindustrin på gemenskapsmarknaden, de ringpärmsmekanismer med ursprung i Indien och Indonesien som exporterades till gemenskapen och de ringpärmsmekanismer som tillverkades och såldes på den inhemska marknaden i Indien och Indonesien alla var likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.5 i grundförordningen.
- (19) Den berörda produkten omfattades under undersökningsperioden av en konventionell tullsats på 2,7 % 2000 och 2,7 % 2001. Enligt förmånsordningen inom ramen för Allmänna preferenssystemet omfattades emellertid import av den berörda produkten från Indien och Indonesien av en hundraprocentig nedsättning av den konventionella tullen på produkten 2000 och 2001. Detta resulterade i att den faktiskt tillämpade tullsatsen var 0 % 2000 och 0 % 2001.

C. SUBVENTIONER

1. Indien

a) Inledning

- (20) På grundval av uppgifterna i klagomålet och svaren på kommissionens frågeformulär undersökte kommissionen närmare följande ordningar, vilka påstods innefatta exportsubventioner:
- Industriella frizoner för bearbetning på export/Exportorienterade företag
 - Tullkreditsystemet
 - Förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror
 - Befrielse från inkomstskatt
- (21) De tre första systemen grundar sig på lagen från 1992 om utrikeshandel (Utveckling och reglering) (i kraft sedan den 7 augusti 1992). Genom lagen om utrikeshandel bemyndigas de offentliga myndigheterna i Indien att utfärda kungörelser beträffande export- och importpolitiken. Dessa sammanfattas i dokument om export- och importpolitiken, vilka ges ut vart femte år och uppdateras varje år. Det dokument som är relevant för undersökningsperioden i detta fall omfattar politiken för åren 1997–2002.
- (22) Den sistnämnda systemet, befrielse från inkomstskatt, grundar sig på 1961 års lag om inkomstskatt, vilken ändras varje år genom skattelagen.
- (23) Ett företag besvarade frågeformuläret för exporterande tillverkare. Frågeformuläret besvarades också av ett företag utanför gemenskapen som var denna exporterande tillverkare närstående. Det framgick av importuppgifterna från Eurostat att den exporterande tillverkaren i Indien stod för all export från Indien till gemenskapen.

b) *Industriella frizoner för bearbetning på export/Exportorienterade företag*

I) Rättslig grund

- (24) Ett instrument inom ramen för export- och importpolitiken som innefattar exportrelaterat stöd är systemet med industriella frizoner för bearbetning på export/Exportorienterade företag, vilket infördes 1965. Under undersökningsperioden reglerades systemet av tullkungörelserna nr 53/97, 133/94 och 126/94. Närmare uppgifter om systemen finns i kapitel 9 i dokumentet om export- och importpolitiken för 1997–2002 och i den relevanta handboken med anvisningar om hur man skall gå till väga vid utnyttjandet av systemen.

II) Stödberättigade företag och verksamheter

- (25) I princip kan företag som åtar sig att exportera hela sin tillverkning av varor inrättas enligt systemet med industriella frizoner för bearbetning på export/Exportorienterade företag. Företag som beviljats denna ställning kan utnyttja vissa förmåner. Sju industriella frizoner för bearbetning på export har upprättats i Indien. Exportorienterade företag kan vara belägna var som helst i Indien. Dessa företag, vilkas tillverkning bedrivs under tullförsäkring, övervakas av tulltjänstemän i enlighet med avsnitt 65 i tullagen. Fastän exportorienterade företag och företag i industriella frizoner för bearbetning på export i allmänhet är tvungna att exportera hela sin tillverkning, tillåter de offentliga myndigheterna i Indien att dessa enheter säljer en del av sin tillverkning på hemmamarknaden på vissa villkor. Den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren har beviljats ställning som exportorienterat företag.

III) Praktiskt genomförande

- (26) Ett företag som önskar få ställning som exportorienterat företag eller etablera sig i en industriell frizon för bearbetning på export måste ansöka om detta hos de behöriga myndigheterna. En sådan ansökan måste innehålla uppgifter för den kommande femårsperioden om bland annat planerade tillverkningskvantiteter, beräknat exportvärde, importbehov och behov av inhemska insatsvaror. Om myndigheterna godkänner företagets ansökan underrättas företaget om villkoren för godkännandet. Företag i industriella frizoner för bearbetning på export och exportorienterade företag kan tillverka alla typer av produkter. Godkännandet gäller för en femårsperiod och kan förlängas för ytterligare perioder.
- (27) Företag i industriella frizoner för bearbetning på export och exportorienterade företag är berättigade till följande förmåner:
- i) Befrielse från importtull på alla slag av varor (inklusive kapitalvaror, råvaror och förbrukningsvaror) som behövs vid eller i anknytning till tillverkningen eller bearbetningen, förutsatt att varorna inte är förbjudna enligt den s.k. negativa importlistan.
 - ii) Befrielse från punktskatt på varor som köpts från inhemska leverantörer.

- iii) Skattebefrielse i tio år för inkomster på vilka inkomstskatt normalt skall betalas enligt avsnitt 10A eller 10B i inkomstskattelagen.
- iv) Återbetalning av statlig omsättningsskatt på varor som köpts på den inhemska marknaden.
- v) 100-procentigt utländskt ägande.
- vi) Möjlighet att sälja en del av tillverkningen på hemmamarknaden.
- (28) Importören skall på angivet sätt redovisa hela den berörda importen och förbrukningen och användningen av allt importerat material och all export. Uppgifterna skall, om så begärs, regelbundet överlämnas till "Development Commissioner".
- (29) Importören måste också uppnå en viss miniminettoinkomst i utländsk valuta (uttryckt i procent av exporten) och en viss minimiexport i enlighet med villkoren i dokumentet om export- och importpolitiken. All verksamhet i industriella frizoner för bearbetning på export eller hos exportorienterade företag sker under tullförsegling.
- IV) Slutsatser beträffande företag i industriella frizoner för bearbetning på export och exportorienterade företag
- (30) Vad det här förfarandet beträffar utnyttjades systemet med exportorienterade företag för import av kapitalvaror, råvaror och förbrukningsvaror samt för upphandling av varor på den inhemska marknaden. Kommissionen undersökte därför endast om dessa förmåner var utjämningsbara.
- (31) Systemet med industriella frizoner för bearbetning på export och exportorienterade företag innebär beviljande av subventioner, eftersom de förmåner som ges inom ramen för systemet utgör finansiella bidrag från de offentliga myndigheterna i Indien i och med att statliga intäkter uteblir och mottagarna erhåller en förmån.
- (32) Upphävande av uttag av tullar på kapitalvaror har samma verkan som en befrielse från tull eftersom det, förutsatt att exportkraven är uppfyllda, helt beror på företaget om och i så fall när kapitalvarorna skall tas ur tullnederlag.
- (33) Denna subvention är rättsligt knuten till exportresultat i enlighet med artikel 3.4 a i grundförordningen, eftersom den inte kan erhållas utan att företaget åtar sig att exportera. Den betraktas därför som selektiv och utjämningsbar.
- V) Beräkning av subventionens storlek
- Befrielse från importtull på inköp av kapitalvaror:
- (34) Den indiska exporterande tillverkaren utnyttjade systemet med exportorienterade företag för att erhålla en befrielse från de importtullar som normalt skall betalas på kapitalvaror.
- (35) Förmånen för företaget har beräknats på grundval av beloppet för den obetalda tullen på importerade kapitalvaror genom en fördelning av det beloppet över en sjuårsperiod, vilket återspeglar avskrivningsperioden för kapitalvaror som faktiskt importerats av företaget och anses återspegla den normala avskrivningen på sådana tillgångar inom den berörda branschen. För att den sammanlagda förmånen för företaget enligt denna ordning skall kunna fastställas har den del av det sålunda framräknade beloppet som är hänförligt till undersökningsperioden justerats genom att ränta för denna period har lagts till beloppet i fråga. Eftersom denna typ av subvention motsvarar ett engångsbidrag, ansågs det lämpligt att tillämpa gällande marknadsränta i Indien under undersökningsperioden, dvs. 10 %. Detta belopp har sedan fördelats på den sammanlagda exporten under undersökningsperioden.
- (36) På den grundvalen erhöll företaget förmåner enligt detta system motsvarande 2,42 %.
- Befrielse från tull för import av råvaror och förbrukningsvaror:
- (37) Den indiska exporterande tillverkaren utnyttjade systemet med exportorienterade företag i syfte att erhålla befrielse från tull på import av råvaror och förbrukningsvaror.
- (38) Under kontrollbesöket undersöktes slag och kvantitet av dessa importerade varor. För samtliga råvaror som importerades under undersökningsperioden kunde företaget påvisa ett tydligt samband med de kvantiteter av de färdiga produkterna som exporterats och det kunde fastställas att ingen import ägt rum utöver de importerade kvantiteter av insatsvaror som faktiskt använts i de exporterade produkterna.
- (39) Denna import omfattas därför av undantaget till led i i förteckningen över exempel på exportsubventioner i bilaga I till grundförordningen, eftersom samtliga varor som importerats tullfritt ingick i den exporterade produkten och ingen alltför stor eftergift av importtull har beviljats.
- Befrielse från punktskatt på varor som köpts från inhemska leverantörer:
- (40) Den indiska exporterande tillverkaren utnyttjade systemet med exportorienterade företag för att erhålla befrielse från punktskatt på varor som köpts på den inhemska marknaden.
- (41) Emellertid gottskrivs den punktskatt som betalas för ett icke-exportorienterat företags inköp (dvs. alla företag utan någon särskild behandling) som tullrestitution (enligt CENVAT/MODVAT) och används som betalning av punktskatt på inhemsk försäljning. Genom att undanta punktskatt på ett exportorienterat företags inköp förlorar de offentliga myndigheterna i Indien alltså inte några ytterligare intäkter. Följaktligen beviljas det exportorienterade företaget inte någon tilläggsförmån.

Återbetalning av statlig omsättningsskatt på varor som köpts på den inhemska marknaden:

- (42) Den indiska exporterande tillverkaren utnyttjade systemet med exportorienterade företag för att erhålla återbetalning av statlig omsättningsskatt som betalats för varor köpta på den inhemska marknaden. Denna återbetalning innebär beviljande av subventioner, eftersom statliga intäkter uteblir och mottagaren erhåller en förmån.
- (43) Förmånen beräknades på grundval av den återbetalningsbara statliga omsättningsskatten på inköp på hemmamarknaden under undersökningsperioden. Det konstaterades härvidlag att praktiskt taget alla inköp på hemmamarknaden av den indiska exporterande tillverkaren gjordes i den delstat där företaget är beläget (Tamil Nadu), och att den statliga omsättningsskatten endast är tillämplig på transaktioner mellan delstater. Beloppet för återbetalningsbar statlig omsättningsskatt uppgick därför till endast 0,01 % för detta företag.

c) Befrielse från inkomstskatt

I) Rättslig grund

- (44) Systemet med befrielse från inkomstskatt grundar sig på lagen om inkomstbeskattning från 1961, i vilken grunden fastställs för uppbörd av skatt samt för olika undantag eller avdrag som kan begäras. Bland de undantag som kan begäras kan nämnas de som omfattas av avsnitten 10A, 10B och 80HHC i lagen, vilka avser befrielse från inkomstskatt på vinst från exportförsäljning.

II) Stödberättigade företag och verksamheter

- (45) Befrielse enligt avsnitt 10A kan begäras av företag som är belägna i frihandelszoner, undantag enligt avsnitt 10B kan begäras av exportorienterade företag och undantag enligt avsnitt 80HHC kan begäras av samtliga företag som exporterar varor.

III) Praktiskt genomförande

- (46) Yrkanden om avdrag för exportvinster skall inlämnas tillsammans med den vanliga årliga inkomstskattedeklarationen.

IV) Slutsats beträffande befrielse från inkomstskatt

- (47) Systemet med befrielse från inkomstskatt innebär att de statliga myndigheterna i Indien beviljar företaget ett finansiellt bidrag genom att avstå från statliga intäkter i form av direkta skatter som annars skulle betalas. Detta finansiella bidrag medför en förmån för mottagaren, eftersom dennes inkomstskatt minskar.
- (48) Eftersom endast vinster från exportverksamhet kan dras av från den beskattningsbara inkomsten, är systemet

med befrielse från inkomstskatt rättsligt knutet till exportresultat i enlighet med artikel 3.4 a i grundförordningen och anses därför vara selektivt och utjämningsbart.

V) Beräkning av subventionens storlek

- (49) Den indiska exporterande tillverkaren var i egenskap av exportorienterat företag berättigad till befrielse från inkomstskatt enligt avsnitt 10B i lagen om inkomstskatt och inlämnade en begäran om avdrag under undersökningsperioden. Förmånen beräknades genom användning av den skattesats som skulle ha tillämpats på vinsten om inget avdrag hade gjorts.
- (50) På den grundvalen erhöll företaget förmåner enligt detta system motsvarande 0,15 %.

d) Övriga subventionssystem

- (51) Det framgick av undersökningen att den exporterande tillverkaren inte utnyttjade något av de övriga undersökta systemen. Det är därför inte nödvändigt att bedöma huruvida de är utjämningsbara.

e) De utjämningsbara subventionernas storlek

- (52) Storleken på de enligt grundförordningen utjämningsbara subventionerna, uttryckt i procent av varans värde, är för den undersökta exportören 2,5 %. Denna sats understiger tröskelvärdet, och subventionsmarginalen för Indien måste under dessa omständigheter betraktas som negligerbar.

2. Indonesien

a) Inledning

- (53) Som en följd av det samråd som omnämns i skäl 4 beslöt kommissionen att begränsa undersökningen till två stödordningar (BKPM och den industriella frizonen för bearbetning på export i Cakung). Ett frågeformulär med begäran om de relevanta uppgifterna sändes till de offentliga myndigheterna i Indonesien. Myndigheterna besvarade emellertid inte frågeformuläret. Därför gjordes inget kontrollbesök hos de offentliga myndigheterna i Indonesien. Den enda kända exporterande tillverkaren i Indonesien besvarade, trots att företaget fick förlängd tidsfrist för att inge sitt svar, inte frågeformuläret. Mot bakgrund av denna bristande samarbetsvilja underrättades företaget om att de slutgiltiga undersökningsresultaten beträffande företaget skulle grundas på tillgängliga uppgifter, enligt artikel 28.1 i grundförordningen, vilket i enlighet med artikel 28.6 i samma förordning innebär att resultatet kunde bli mindre gynnsamt för det än om det hade samarbetat. I enlighet med artikel 26.1 i grundförordningen genomfördes inget kontrollbesök hos den exporterande tillverkaren.

(54) Följaktligen måste i enlighet med artikel 28 i grundförordningen graden av subventionering och exportpriset fastställas på grundval av tillgängliga uppgifter. Kommissionen ansåg att den borde basera sina undersökningsresultat på uppgifterna i klagomålet samt på uppgifter som var tillgängliga från ett tidigare antisubventionsförfarande rörande Indonesien⁽¹⁾. I enlighet med artikel 28.5 i grundförordningen kontrollerades dessa uppgifter när det var möjligt genom att de jämfördes med uppgifter från oberoende källor.

b) BKPM-systemen

(55) Det framgår av klagomålet att denna exporterande tillverkare utnyttjade förmåner som är tillgängliga från Investment Coordinating Board (BKPM), vilket är en statlig myndighet som ansvarar för planering och främjande av investeringar.

(56) Den tidigare, ovannämnda, undersökningen har visat att BKPM får godkänna både utländska (PMA) och inhemska (PMDN) investeringar. Företag som godkänns som PMA- eller PMDN-företag beviljas befrielse från eller nedsättning av importtull och avgifter på import av kapitalvaror såsom maskiner, utrustning, reservdelar och hjälputrustning, samt på import av råvaror.

(57) BKPM-systemen utgör en subvention, eftersom det finansiella bidraget från Indonesiens offentliga myndigheter i form av tull som inte behövt erläggas innebär att mottagaren beviljas en direkt förmån.

(58) Systemen utgör inte restitutionssystem i enlighet med bilagorna I–III till grundförordningen, eftersom kapitalvaror inte förbrukas i produktionsprocessen och det inte föreligger någon skyldighet att exportera den färdiga produkten innehållande råvarorna.

(59) BKPM-systemen är inte rättsligt knutna till exportresultat eller användning av inhemska varor framför importerade varor.

(60) Kriterierna för rätten att komma i fråga för stödet fastställs av BKPM och kriterierna förefaller att uppdateras ofta. BKPM-systemen begränsar uttryckligen tillgången till subventionen för vissa företag som inte är verk samma inom vissa sektorer. De myndigheter som beviljar subventionen har också en viss handlingsfrihet under godkännandeförfarandet, och rätten att komma i fråga för stödet är inte automatisk.

(61) BKPM-systemen är därför inte förenliga med artikel 3.2 b i grundförordningen enligt vilken den myndighet som beviljar subventionen måste fastställa objektiva kriterier som är neutrala, som inte gynnar vissa företag framför

andra och som är ekonomiska till sin karaktär och tillämpas generellt. Eftersom dessa program uttryckligen begränsar subventionen till att avse vissa företag anses de därför vara selektiva i den mening som avses i artikel 3.2 a i grundförordningen. Det faktum att den exporterande tillverkaren och de offentliga myndigheterna i Indonesien inte var samarbetsvilliga gjorde att det var omöjligt att exakt fastställa i vilken utsträckning denna tillverkare hade utnyttjat systemet.

c) Indonesiska tullnederlagsområden – den industriella frizonen för bearbetning på export i Cakung

(62) Adressen till den exporterande tillverkare som inte var samarbetsvillig visar att företagets anläggningar är belägna i den industriella frizonen för bearbetning på export i Cakung, vilken är ett område som betecknas som "tullnederlagsområdet Nusantara". Företaget bekräftade denna uppgift. Företag som är belägna i ett sådant område är berättigade till vissa förmåner som normalt inte är tillgängliga för företag utanför dessa områden, exempelvis befrielse från importtull på varor som används för att tillverka färdiga produkter som skall exporteras.

(63) Den exporterande tillverkaren valde att inte samarbeta i undersökningen och tillhandahöll alltså ingen bevisning för att företaget inte utnyttjat de förmåner som är tillgängliga inom ett sådant område. För att inte belöna bristande samarbete och eftersom det har fastställts att den exporterande tillverkaren faktiskt har sin verksamhet förlagd till en industriell frizon för bearbetning på export, har rådet grundad anledning att anta att förmånerna har utnyttjats.

(64) I enlighet med undersökningsresultat från tidigare undersökningar utgör ett tullrestitutionssystem inom sådana områden ett finansiellt bidrag från de offentliga myndigheterna, eftersom statliga intäkter uteblir och mottagaren erhåller en förmån.

(65) Detta tullrestitutionssystem utgör en subvention som är rättsligt knuten till exportresultat i enlighet med artikel 3.4 a i grundförordningen, eftersom den inte kan erhållas utan att företaget åtar sig att exportera. Den betraktas därför som selektiv och utjämningsbar.

(66) Det faktum att den exporterande tillverkaren inte var villig att samarbeta gjorde att det inte var möjligt att fastställa huruvida import enligt det här systemet skulle berättiga till något undantag enligt bilagorna till grundförordningen, eftersom det inte kunde fastställas att importerade varor faktiskt ingick i den exporterade produkten och att inga alltför stora eftergifter hade beviljats.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 978/2000 av den 8 maj 2000 (EGT L 113, 12.5.2000, s. 1).

d) *Slutsats beträffande subventioner*

- (67) På grundval av tillgängliga uppgifter, i enlighet med artikel 28 i grundförordningen, föreligger bevis för att utjämningsbara subventioner är tillgängliga för den icke samarbetsvilliga exporterande tillverkaren och en rimlig anledning att förmoda att subventionerna har utnyttjats. När det gäller åtgärder kommer det, i likhet med vad som gjordes i den tidigare undersökningen, att antas att en del (50 %) utgör inhemska subventioner och att den andra delen (50 %) utgör exportsubventioner, eftersom endast ett av de två systemen, industriella frizoner för bearbetning på export, ansågs utgöra en exportsubvention.

- (68) Det anses att den bristande samarbetsviljan är en följd av att denna tillverkare utnyttjat, och beviljats en förmån genom, utjämningsbara subventioner på en nivå som överstiger det för Indonesien tillämpliga tröskelvärde under vilket subventioneringen betraktas som försumbar. För att undvika att belöna bristande samarbetsvilja och mot bakgrund av uppgifterna i klagomålet samt undersökningsresultaten från den tidigare undersökningen fastställs den slutgiltiga, för samtliga indonesiska exporterande tillverkare tillämpliga, subventionsmarginalen, uttryckt i procent av importpriset cif vid gemenskapens gräns före tull, till följande:

Alla exportörer: 10,0 %.

D. SKADA

1. Inledande anmärkning

- (69) Eftersom endast en indisk exporterande tillverkare var villig att samarbeta i undersökningen och gemenskapsindustrin bara omfattar ett företag, har i enlighet med artikel 29 i grundförordningen specifika uppgifter som rör dessa företag indexerats eller placerats i ett intervall så att konfidentiella uppgifter skyddas.

2. Produktion i gemenskapen

- (70) Den konstaterade att det vid sidan av de två klagande gemenskapstillverkarnas produktion också förekom tillverkning i Italien och Spanien. Det berörda italienska företaget lämnade inga fullständiga uppgifter till kommissionen, men av de uppgifter som lämnades framgick att det under undersökningsperioden stod för ungefär 10 % av tillverkningen i gemenskapen. Det spanska företaget, som inte heller det lämnade fullständiga uppgifter till kommissionen, konstaterades ha tillverkat försumbara mängder av den berörda produkten 2001 och ha importerat större delen av de produkter det sålt från ett av de berörda länderna. Därför drogs slutsatsen att detta företag snarare borde betraktas som importör än som tillverkare.

- (71) Det konstaterades vidare att ett företag i Förenade kungariket tidigare hade tillverkat en viss typ av ringpärmsmekanismer. Företaget bekräftade skriftligen att dess tillverkning av den berörda produkten hade upphört några år tidigare. Det finns inga andra kända tillverkare i gemenskapen.

- (72) På grundval av ovanstående utgör de klagandes tillverkning och tillverkningen hos den gemenskapstillverkare som är belägen i Italien gemenskapens sammanlagda tillverkning enligt artikel 9.1 i grundförordningen.

3. Definition av gemenskapsindustrin

a) *Gemenskapsindustrin*

- (73) En av de båda klagande tillverkarna (Krause) besvarade inte frågeformuläret och ansågs därför inte samarbetsvillig. Fastän denna tillverkare stödde klagomålet ansågs företaget därför inte utgöra en del av gemenskapsindustrin. Det konstaterades att den andra tillverkaren (Koloman) inte bara tillverkade den likadana produkten i gemenskapen under undersökningsperioden, utan att företaget också tillverkade delar till den i Ungern. Koloman sålde de ungerska produkterna i gemenskapen vid sidan av de produkter som företaget tillverkat i gemenskapen och använde ungersktillverkade delar för sin egen produktion i gemenskapen. Vidare omlokaliseras en del av den samarbetsvilliga gemenskapstillverkarens tillverkning i början av 2000 genom överföring av viss maskinell utrustning från Österrike till Ungern. Trots detta fanns emellertid företagets kärnverksamhet, dvs. huvudkontor, lager, försäljningskontor, tillverkning av en väsentlig del av produktsortimentet samt en betydande sakkunskap inom teknik och marknadsföring, kvar i gemenskapen. Försäljningen av importerade produkter kompletterade produktsortimentet vad gäller den likadana produkten och påverkade därför inte Kolomans ställning som gemenskapstillverkare. När det gäller tillverkningen av delar i Ungern och den senare inarbetningen av dessa delar i den färdiga produkten fastställdes det vid undersökningen att de inarbetade delarna endast representerade en mindre andel av tillverkningskostnaden för den färdiga produkten och därmed av mervärdet. Tillverkarens ställning som gemenskapstillverkare påverkas därför inte av denna import.

- (74) Undersökningen bekräftade att den enda samarbetsvilliga gemenskapstillverkaren svarade för mer än 25 % av tillverkningen i gemenskapen av ringpärmsmekanismer och därmed uppfyllde kraven i artikel 10.8 i grundförordningen. Detta företag ansågs därför utgöra gemenskapsindustrin i den mening som avses i artikel 9.1 i samma förordning och kallas nedan "gemenskapsindustrin".

b) Händelser som inträffat efter undersökningsperioden

- (75) I november 2001, dvs. efter undersökningsperiodens slut, ställdes den samarbetsvilliga tillverkaren i gemenskapen, Koloman, under konkursförvaltning och övertogs efter ett likvidationsförfarande av ett österrikiskt företag, vars moderbolag i Förenade kungariket också förvärvade det ungerska företaget som var Koloman närstående.

- (76) Köparna bekräftade hos kommissionen att de stödde klagomålet.

c) Förbrukning i gemenskapen

- (77) Den synbara förbrukningen i gemenskapen fastställdes på grundval av gemenskapsindustrins försäljningsvolym på gemenskapsmarknaden, övriga gemenskapstillverkarens försäljning på gemenskapsmarknaden enligt uppgifter i klagomålet (vederbörligen justerade vad gäller undersökningsperioden), uppgifter från den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren samt importuppgifter från Eurostat. Hänsyn togs till det faktum att KN-nummer 8305 10 00 även omfattar produkter som inte berörs av detta förfarande. För Indonesiens vidkommande användes emellertid bästa tillgängliga uppgifter, dvs. uppgifter från Eurostat, eftersom de indonesiska exportörerna inte var samarbetsvilliga. På grundval av uppgifterna i klagomålet, såsom varande bästa tillgängliga uppgifter, ansågs all import som redovisades under det ovan nämnda KN-numret utgöras av den berörda produkten. Den icke samarbetsvilliga indonesiska exportören hävdade att företagets export till gemenskapsmarknaden var ca 15 % mindre omfattande än de importvolymerna som använts. Detta påstående kunde emellertid inte bekräftas, och skillnaden var sådan att den kunde förklaras av den omräkningsfaktor som använts för att omvandla de i ton uttryckta Eurostat-uppgifterna till antal enheter. På denna grundval ökade förbrukningen i gemenskapen med 5 % mellan 1998 och undersökningsperioden. Den förblev närmare bestämt förhållandevis stabil mellan 1998 och 1999, men ökade därefter stadigt fram till slutet av undersökningsperioden och uppgick då till ca 348 miljoner enheter.

4. Import från det berörda landet

- (78) Det erinras om att förfarandet beträffande Indien avslutas. Det är därför endast importen från Indonesien som undersöks eftersom Indonesien är det enda berörda land som kvarstår.

a) Den subventionerade importens volym

- (79) Även om importen med ursprung i Indonesien minskade volymmässigt mellan 1998 och 2000 för att sedan öka något igen mellan 2000 och undersökningsperioden, bör det noteras att importen från detta land, som inleddes först 1997, redan 1998 var omfattande och under undersökningsperioden uppgick till omkring 32 miljoner enheter.

b) Marknadsandel för den subventionerade importen

- (80) Det konstaterades att importen från Indonesien hade en marknadsandel på mellan 8 % och 13 % och att marknadsandelen minskat med ca 2 procentenheter sedan 1998.

*c) Priserna på den subventionerade importen**i) Prisutveckling*

- (81) De vägda genomsnittliga priserna för importen med ursprung i Indonesien minskade med 5 % mellan 1998 och undersökningsperioden, från 105 ecu per tusen enheter till 99 euro per tusen enheter. Minskningen var särskilt markant mellan 1998 och 1999, när priserna sjönk med 3 %, och mellan 2000 och undersökningsperioden, när de föll med 2 %.

ii) Prisunderskridande

- (82) Eftersom de indonesiska exportörerna inte var samarbetsvilliga, gjordes prisjämförelsen på grundval av uppgifter från Eurostat vilka justerades för tullar och kostnader efter import, och priserna jämfördes därefter, i samma handelsled, med gemenskapstillverkarnas priser fritt fabrik.
- (83) Med detta som utgångspunkt undersöktes prisunderskridandet på nytt, och vid behov ändrades det på grundval av uppgifter som lämnades vid de nya kontrollbesöken. Priserna på importen från Indonesien konstaterades underskrida gemenskapsindustrins priser med mellan 30 % och 40 %. Det bör också noteras att tillverkarna uppenbarligen, eftersom gemenskapsindustrin inte var lönsam, hindrades från att höja sina priser.

5. Gemenskapsindustrins situation*a) Produktion*

- (84) Gemenskapsindustrins produktion visade en nedåtgående utveckling under perioden, då den minskade med 25 % mellan 1998 och undersökningsperioden. En betydande minskning ägde rum mellan 1998 och 1999 (-15 %). Ännu en betydande minskning ägde rum mellan 1999 och 2000, varefter produktionsvolymen förblev stabil fram till slutet av undersökningsperioden.

b) Produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

- (85) Tillverkningskapaciteten följde samma utveckling som tillverkningen och minskade med 26 % mellan 1998 och undersökningsperioden.

- (86) På denna grundval förblev kapacitetsutnyttjandet stabilt under skadeundersökningsperioden.

c) Lager

- (87) Gemenskapsindustrins utgående lager minskade med 12 % mellan 1998 och undersökningsperioden.

d) Försäljning i gemenskapen

- (88) Trots ökad förbrukning i gemenskapen minskade gemenskapsindustrins försäljningsvolym avsevärt mellan 1998 och undersökningsperioden, närmare bestämt med 25 %. En minskning ägde rum mellan 1998 och 1999 (- 10 %), och en ännu större nedgång inträffade mellan 1999 och 2000 (- 15 %).

e) Marknadsandel

- (89) Gemenskapsindustrins marknadsandel föll med mer än 4 procentenheter mellan 1998 och undersökningsperioden och följde därmed samma tendens som försäljningsvolymen.

f) Priser

- (90) Gemenskapsindustrins genomsnittliga försäljningspriser netto minskade med 4 % mellan 1998 och undersökningsperioden. Minskningen var särskilt markant mellan 1998 och 1999 (- 6 %), samtidigt som priserna på importen från det berörda landet minskade väsentligt (se skäl 81).

g) Lönsamhet

- (91) Gemenskapsindustrins vägda genomsnittliga lönsamhet sjönk med 10 procentenheter mellan 1998 och undersökningsperioden och övergick från och med 2000 i förlust. Som en följd av denna ogynnsamma utveckling måste gemenskapsindustrin, såsom nämns i skäl 75, ställas under konkursförvaltning.

h) Likviditetsflöde och förmåga att anskaffa kapital

- (92) Gemenskapsindustrins kassaflöde från försäljningen av ringpärmsmekanismer utvecklades i stort sett som lönsamheten, dvs. minskade väsentligt mellan 1998 och undersökningsperioden.
- (93) Det konstaterades i samband med undersökningen att det blev svårare för gemenskapsindustrin att anskaffa kapital under denna period på grund av dess finansiella ställning, framför allt den minskade lönsamheten.

i) Sysselsättning, löner och produktivitet

- (94) Sysselsättningen inom gemenskapsindustrin när det gäller produktionen av ringpärmsmekanismer minskade med 30 % mellan 1998 och undersökningsperioden. Lönerna visade totalt sett en liknande utveckling och minskade med 27 % under samma period, vilket ledde till en ökning av genomsnittslönen med 5 % mellan 1998 och undersökningsperioden. Produktiviteten när det gäller gemenskapsindustrins arbetskraft, beräknad som produktionsvolym per anställd, ökade med 8 % mellan 1998 och undersökningsperioden.

j) Investeringar och räntabilitet

- (95) Investeringarnivån sjönk med 39 % mellan 1998 och undersökningsperioden. Minskningen var särskilt markant

mellan 1999 och 2000. Det framgick av undersökningen att merparten av dessa investeringsutgifter gällde ersättning eller underhåll av befintlig utrustning.

- (96) Avkastningen på investeringarna, uttryckt som förhållandet mellan gemenskapsindustrins nettovinst och balansvärdet netto av dess investeringar, följde lönsamhetsutvecklingen mycket nära och blev negativ under år 2000.

k) Tillväxt

- (97) Medan förbrukningen i gemenskapen ökade med 5 % mellan 1998 och undersökningsperioden, sjönk gemenskapsindustrins försäljningsvolym med cirka 25 %. Importen av den berörda produkten, uttryckt i volym, fortsatte att vara betydande. Gemenskapsindustrin hade alltså inte möjlighet att dra nytta av den måttliga efterfrågeökning som inträffade på gemenskapsmarknaden.

6. Omlokalisering av en del av tillverkningen

- (98) För att kontrollera om gemenskapsindustrins försämrade situation i själva verket inte berodde på ett ändrat produktionsmönster i gemenskapen undersöktes också om den omlokalisering av en del av tillverkningen (genom överföring av maskinell utrustning från Österrike till Ungern) som ägt rum i början av år 2000 (se skäl 73) påverkade gemenskapsindustrins situation. Medan den negativa utvecklingen för vissa skadeindikatorer förvärrades genom omlokaliseringen (produktion, produktionskapacitet och försäljningsvolym), visade det sig att tendensen beträffande kapacitetsutnyttjande och genomsnittliga försäljningspriser förbättrades, vilket ledde till att förlusterna begränsades. Omkring 60 % av produktionsminskningen och cirka 80 % av den minskade försäljningsvolymen uppskattades sålunda bero på omlokaliseringen, medan utan denna utflyttning prisminskningen skulle ha varit tre gånger så stor och lönsamheten skulle ha minskat med ytterligare 7 procentenheter. Med hänsyn till ovanstående drogs slutsatsen att gemenskapsindustrins försämrade situation inte berodde på ett ändrat produktionsmönster i gemenskapen.

- (99) Det har gjorts gällande att gemenskapsindustrin inte längre hade sin kärnverksamhet i gemenskapen. Omlokaliseringen till Ungern påstods ha medfört att dess tillverkning i gemenskapen minskade med 60 % och att dess försäljning av i gemenskapen tillverkade produkter sjönk ned med 80 %.

- (100) Såsom redan framhållits i skäl 98 medförde omlokaliseringen inte någon sådan nedgång i gemenskapsindustrins produktion, utan endast en minskning på 15 % av produktionen i gemenskapen och på 20 % av försäljningen av i gemenskapen tillverkade produkter. Slutsatsen i skäl 73 beträffande gemenskapsindustrins kärnverksamhet bekräftas därför.

7. Slutsats beträffande skada

- (101) Det kan (sedan omlokaliseringen beaktats i enlighet med vad som anförs i skäl 98) konstateras att gemenskapsindustrins situation försämrades under skadeundersökningsperioden.
- (102) Även om antidumpningsåtgärderna avseende importen av ringpärmekanismer med ursprung i Kina och Malaysia ledde till att importen från dessa länder avsevärt minskade efter 1998, kunde gemenskapsindustrin inte till fullo dra fördel av denna utveckling. Flertalet skadeindikatorer – produktion, försäljningsvolym, priser, marknadsandel, lönsamhet, räntabilitet, likviditetsflöde och sysselsättning – utvecklades negativt från och med 1998. Särskilt inverkade gemenskapsindustrins sjunkande försäljningspriser negativt på dess lönsamhet.
- (103) Medan gemenskapsindustrins försäljning minskade mellan 1998 och undersökningsperioden, var dessutom importen med ursprung i Indonesien omfattande. Undersökningen visade att den berörda produkten under undersökningsperioden importerades från Indonesien till priser som med mellan 30 % och 40 % underskred gemenskapsindustrins priser. Dessutom förekom det ett pristryck, dvs. tillverkarna kunde inte höja sina priser.
- (104) Det kan därmed konstateras att gemenskapsindustrins situation har försämrats i en sådan grad att man kan dra slutsatsen att gemenskapsindustrin har lidit väsentlig skada.
- (105) Det erinras om att gemenskapsindustrins svaga finansiella ställning ledde till att den efter undersökningsperioden måste ställas under konkursförvaltning.

E. ORSAKSSAMBAND

1. Inledning

- (106) I enlighet med artikel 8.6 och 8.7 i grundförordningen undersöktes om importen med ursprung i Indonesien, med tanke på dess omfattning och inverkan på priserna på ringpärmekanismer på gemenskapsmarknaden, hade vållat gemenskapsindustrin skada som kunde betecknas som väsentlig. Förutom den subventionerade importen undersökte kommissionen även andra kända faktorer som samtidigt kunde ha vållat gemenskapsindustrin skada, så att den skada som eventuellt vållats av dessa faktorer inte skulle tillskrivas den subventionerade importen från Indonesien.

2. Verkan av den subventionerade importen

- (107) Mellan 1998 och undersökningsperioden minskade importen av subventionerade produkter volymmässigt med 14 %, och den subventionerade importens andel av gemenskapsmarknaden sjönk med 2 procentenheter under samma period. Importen var emellertid fortfarande bety-

dande och dess marknadsandel låg mellan 1998 och undersökningsperioden i intervallet 8–13 %. Priserna på denna import underskred också väsentligt gemenskapsindustrins priser. Gemenskapsindustrins marknadsandel sjönk med mer än 4 procentenheter. Dess genomsnittliga priser sjönk samtidigt med 4 %. Den faktiska prisnedgången var, såsom redovisas i skäl 98, i själva verket ännu högre.

- (108) Gemenskapsindustrins situation försämrades under samma period, dvs. mellan 1998 och undersökningsperioden, vilket belyses av den fallande försäljningsvolymen och marknadsandelen, prisnedgången och den betydande försämringen av lönsamheten, vilken byttes i förlust. Gemenskapsindustrin kunde alltså inte i någon större utsträckning dra nytta av de åtgärder enligt ovan som införts beträffande Kina och Malaysia.
- (109) En indonesisk exportör hävdade att exporten från Indonesien inte kunde ha vållat skada, eftersom den minskade mellan 1999 och 2000 och dess marknadsandel var försumbar. Samma företag gjorde gällande att importen från Indonesien inte kunde ha några faktiska verkningarna för gemenskapsindustrin, eftersom produktionen i gemenskapen var fem till sex gånger så stor som importen från Indonesien.
- (110) Det bör dock erinras om att importen från Indonesien, även om den minskade mellan 1998 och 2000, något ökade mellan 2000 och undersökningsperioden utan att nå tillbaka till 1998 års nivå. Såsom redan nämnts i skäl 80 hade dessutom importen från Indonesien en marknadsandel på mellan 8 % och 13 % mellan 1998 och undersökningsperioden. Denna marknadsandel är betydande och långt högre än vad som kan betecknas som en försumbar marknadsandel. Det erinras slutligen om att gemenskapsindustrin är tydligt definierad i skäl 74 och att dess produktionsnivå ligger långt under den av det indonesiska företaget påstådda.

3. Verkningar av andra faktorer

a) Import från andra tredjeländer

- (112) Det övervägdes om andra faktorer än den subventionerade importen från Indonesien skulle ha kunnat leda till eller bidra till den skada som gemenskapsindustrin lidit, särskilt om import från andra länder än Indonesien skulle kunna ha bidragit till denna situation.

(113) Importvolymen från andra tredjeländer ökade med 17 % mellan 1998 och undersökningsperioden och dessa länders marknadsandel ökade med mer än 5 procentenheter under samma period. Ökningen beror i hög grad på att importen med ursprung i Indien, Ungern och Thailand ökade; samtidigt minskade importen med ursprung i Kina och Malaysia väsentligt till följd av de antidumpningsåtgärder som införts 1997.

(114) Det genomsnittliga enhetspriset på importen från tredjeländer minskade med 16 % mellan 1998 och undersökningsperioden. Prisnedgången under perioden gällde importen från nästan alla tredjeländer. Undantaget var priserna på importen från Kina, vilka på grund av antidumpningsåtgärderna ökade väsentligt, även om de först under undersökningsperioden nådde samma nivå som de ungerska priserna.

i) Indien

(115) Det undersöktes först om import med ursprung i Indien kunde ha bidragit till den skada som gemenskapsindustrin lidit. Importen från Indien ökade visserligen väsentligt mellan 1998 och undersökningsperioden, men det konstaterades att priserna underskreds av priserna på importen från Indonesien, vilka var 2–30 % lägre än priserna på importen från Indien mellan 1998 och undersökningsperioden. Det bör vidare noteras att priserna på importen från Indien, när den inleddes 1998, var mer än 40 % högre än priserna på importen från Indonesien av jämförbara kvantiteter ringpärmsmekanismer. Priserna på importen från Indien minskade därefter stadigt, men har alltid legat över de indonesiska priserna och konstaterades alltjämt vara mer än 5 % högre än dessa under undersökningsperioden. Även om importen från Indien har haft en negativ inverkan på gemenskapsindustrins situation, är slutsatsen därför att de negativa verkningarna av den subventionerade importen från Indonesien, beaktade separat, icke desto mindre var betydande. Indonesien var i själva verket en inflytelserik och viktig aktör i gemenskapen. Exporten från Indonesien till gemenskapen var mindre omfattande än exporten från Indien men fortfarande betydande. Priserna på den indonesiska exporten underskred gemenskapsindustrins priser till och med mer än den indiska exporten. Det bör också observeras att analysen enligt ovan allvarligt hindrades av att Indonesien inte visade någon samarbetsvilja och att inga uppgifter därför fanns att tillgå vad gäller de produkttyper och marknadssegment som exporten från Indonesien representerade.

ii) Kina

(116) Det övervägdes också huruvida absorptionen av de antidumpningsåtgärder som infördes 1997 på import från Kina kunde ha lett till eller bidragit till den skada som gemenskapsindustrin vållades. Det förhållandet att tullen på import från Kina absorberades undergrävde sannolikt

inverkan på försäljningspriserna av de åtgärder som införts 1997, men det bör härvidlag noteras att åtgärderna ändå ledde till att importvolymen från Kina avsevärt minskade redan 1998. Dessutom bör det påpekas att importen från Indonesien, som inleddes först 1997, redan 1998 hade nått nästan samma nivå som importen från Kina. Importen från Kina minskade därefter drastiskt, medan importen från Indonesien minskade väsentligt mindre fram till undersökningsperioden och var under denna period fortfarande mer än tre gånger större än importen från Kina. Med hänsyn till att importvolymerna från Kina var långt mindre omfattande än importvolymerna från Indonesien under undersökningsperioden drogs därför slutsatsen att denna import inte hade lika allvarliga verkningar för gemenskapsindustrin som den subventionerade importen från Indonesien.

iii) Ungern

(117) För att det skulle kunna fastställas huruvida importen från Ungern, beaktad separat, vållat gemenskapsindustrin skada undersöktes importnivån och priserna på gemenskapsmarknaden.

(118) Undersökningen avseende importen från Ungern mellan 1998 och undersökningsperioden grundade sig på uppgifter i svaret på frågeformuläret från den gemenskaps-tillverkare vars anläggning i Ungern står för all tillverkning i det landet.

(119) Importen av ringpärmsmekanismer med ursprung i Ungern ökade volymmässigt under skadeundersökningsperioden. Beträffande de priser som gemenskapsindustrin tog ut på gemenskapsmarknaden för de produkter som den importerade från Ungern konstaterades att de minskade under skadeundersökningsperioden men att de fortsatte att ligga högst bland priserna på importen från andra tredjeländer och att de underskreds av priserna på importen från Indonesien.

(120) Gemenskapsindustrins tillverkning av ringpärmsmekanismer i Ungern undersöktes ingående och jämfördes med dess tillverkning i Österrike. Det konstaterades att det fanns mycket liten överensstämmelse mellan de modeller som tillverkades i Österrike och de som tillverkades i Ungern.

(121) Eftersom så få modeller, procentuellt sett, tillverkades både i Österrike och i Ungern, drogs slutsatsen att de ungerska produkterna kompletterade gemenskapsindustrins produktsortiment och gjorde det möjligt för den att erbjuda sina kunder ett bredare urval av modeller. De ungerska produkterna påverkade därför inte gemenskapsindustrins situation negativt.

(122) På grundval av ovanstående drogs slutsatsen att importen från Ungern inte avsevärt bidrog till att försämra gemenskapsindustrins situation.

iv) Thailand

- (123) I rådets förordning (EG) nr 2100/2000 anfördes att "vissa av varorna av kinesiskt ursprung deklarerades i själva verket hos de nationella tullmyndigheterna som produkter av thailändskt ursprung varvid den exporterande tillverkaren undvek att betala de antidumpningstullar som normalt skulle ha betalats", och det ansågs därför lämpligt att också undersöka verkningarna av import som avsänts från Thailand.
- (124) Importen från Thailand ökade avsevärt under skadeundersökningsperioden. Från starten 1998, då 1 miljon enheter importerades, ökade den nämligen till mer än 23 miljoner enheter under undersökningsperioden. På grundval av uppgifter från Eurostat fastställdes vidare att försäljningspriserna på de varor som importerades från Thailand i allmänhet var lägre än priserna på importen från Indonesien.
- (125) Priserna på importen från Thailand konstaterades vara omkring 20 % lägre än priserna på importen från Indonesien, men det bör erinras om att importvolymerna från Indonesien var mer än en tredjedel högre än importvolymerna från Thailand. Med hänsyn till att importvolymerna från Thailand var långt mindre omfattande än importvolymerna från Indonesien drogs därför slutsatsen att importen från Thailand inte kunde ha haft några betydande verkningar jämfört med verkningarna av den subventionerade importen från Indonesien.
- (126) Analysen avseende Thailand har ifrågasatts av en indonesisk exportör som inte samarbetade i undersökningen. Exportören gjorde gällande att importen från Indonesien är jämförelsevis mindre omfattande än importen från Thailand och att priserna på den är högre än priserna på importen från Thailand. Även om priserna på importen från Thailand var lägre än priserna på importen från Indonesien, erinras emellertid om att importvolymerna från Indonesien var mer än 30 % större än importvolymerna från Thailand. Slutsatsen i skäl 125 bekräftas därför.

b) Andra faktorer

- (127) Kommissionen undersökte även huruvida andra faktorer än de ovannämnda kunde ha bidragit till den skada som gemenskapsindustrin vållades.
- (128) De samarbetsvilliga importörerna har hävdade att ringpärmsbranschen är ytterst priskänslig och att tillverkarna därför måste sälja stora mängder för att vara konkurrenskraftiga. Samma parter har också gjort gällande att gemenskapsindustrin förlitar sig enkom på gemenskapsmarknaden i stället för att satsa på världsmarknaden, något som skulle kunna göra det möjligt för den att bli mera kostnadseffektiv. I detta avseende erinras om att förhållandet mellan gemenskapsindustrins försäljning i och utanför gemenskapen inte ändrades avsevärt mellan 1998 och undersökningsperioden. Även om gemen-

skapsindustrin var starkt inriktad på gemenskapsmarknaden, innebar dess exportförsäljning inte desto mindre att den uppvisade lönsamhet 1998, när importen från Indonesien var betydande.

- (129) En användare hävdade att skadan vållades av den starka konkurrensen inom den industri som levererar kontorsutrustning. Denna konkurrens påstods leda till att användare och distributörer av den berörda produkten utövade ett pristryck på gemenskapsindustrin med prissänkningar som följd. I detta avseende bör understrykas att den subventionerade importen i så fall måste ha förvärrat pristrycket från användarna i gemenskapen väsentligt, och att den därigenom vållat gemenskapsindustrin skada.
- (130) Det undersöktes också om de sjunkande priserna skulle kunna tillskrivas det normala förloppet inom branschen, eftersom priserna från nästan alla försörjningskällor minskade mellan 1998 och undersökningsperioden.
- (131) Den allmänna prisnedgången bör ses mot bakgrund av de illojala metoder som först Kina och Malaysia, sedan Indonesien, fortsatt tillämpade och som påverkade gemenskapsmarknaden.
- (132) Som nämns i skäl 128 är marknaden för ringpärmsmekanismer vidare ytterst priskänslig. Med tanke på att priserna på importen från Indonesien konstaterades vara subventionerade och, mellan 1998 och undersökningsperioden, lägre än det genomsnittliga enhetspriset på all annan import av ringpärmsmekanismer, kan slutsatsen dras att importen från Indonesien, vars andel av gemenskapsmarknaden under undersökningsperioden uppgick till mellan 8 % och 13 %, har haft en prissänkande verkan på denna marknad.
- (133) Det undersöktes slutligen om Krauses, den icke samarbetsvilliga tillverkaren i gemenskapen, prisuppträdande kunde ha bidragit till den skada som gemenskapsindustrin lidit. Denna nya undersökning av uppgifter avseende Krause visade att denna gemenskapstillverkare själv fick sin situation försämrad under skadeundersökningsperioden, särskilt vad gällde försäljningspris och lönsamhet. Detta företag synes därför inte ha bidragit till den skada som gemenskapsindustrin lidit och synes, eftersom det i likhet med gemenskapsindustrin tvingades sänka sina priser, liksom denna ha påverkats negativt av importen från Indonesien.
- (134) Av de ovan redovisade skälen drogs slutsatsen att prissänkningen på gemenskapsmarknaden inte kunde betraktas som ett utslag av den normala handelsutvecklingen utan som en följd av att Indonesien tillämpade illojala handelsmetoder.
- (135) De indonesiska myndigheterna hävdade att exporten från Indonesien uteslutande avsåg leveranser till en italiensk ringpärmsstillverkare avsedda att komplettera dennes produktortiment.

(136) Detta påstående konstaterades emellertid strida mot vad som uppgivits av den icke samarbetsvilliga indonesiska exportören, enligt vilken Förenade kungariket var den enda marknad på vilken den indonesiska tillverkaren hade en betydande marknadsandel. Detta bekräftas också av Eurostat.

(137) Den indonesiska exportören hävdade att exporten från Indonesien inte skulle kunna vålla någon skada, eftersom den viktigaste avsättningsmarknaden för den är Förenade kungariket, där gemenskapsindustrin inte har någon större verksamhet. Detta påstående strider alltså mot uppgifterna från de indonesiska myndigheterna, men det bör också erinras om att analysen av skada görs på gemenskapsnivå och inte på regional grundval.

4. Slutsats beträffande orsakssamband

(138) Med hänsyn till det ovanstående dras slutsatsen att den väsentliga skada som gemenskapsindustrin lidit och som utmärks av att produktion, försäljningsvolym, priser, marknadsandel, lönsamhet, räntabilitet, likviditetsflöde och sysselsättning, efter justering för att beakta omlokaliseringen till Ungern, utvecklats negativt, har vållats av den berörda subventionerade importen. Sammantaget påverkade importen från Indien, Thailand och Kina och den partiella omlokaliseringen av gemenskapstillverkningen i själva verket gemenskapsindustrins situation i endast begränsad utsträckning.

(139) En indonesisk exporterande tillverkare, som inte samarbetade i undersökningen, hävdade att det fanns en motsägelse mellan slutsatsen i skäl 138 och det förhållandet att det fanns tillräcklig bevisning för att inleda en översyn vid giltighetstidens utgång beträffande Kina.

(140) Härvidlag bör det erinras om att uppgiften vid en översyn vid giltighetstidens utgång är att bedöma om det är sannolikt att dumpningen och skadan fortsätter eller återkommer om de åtgärder som är i kraft tillåts upphöra att gälla och att analysera gemenskapsmarknadens situation i ett sådant läge. Det förhållandet att gemenskapsindustrins försämrade situation i denna undersökning har tillskrivits Indonesien påverkar därför inte analysen av de kinesiska exportörernas framtida beteende på gemenskapsmarknaden och hur detta beteende sannolikt kommer att påverka gemenskapsindustrins situation. Det erinras också om att marknadsandelen för importen från Kina var mycket liten under de sista två åren av skadeundersökningsperioden.

(141) På grundval av undersökningen, där man noggrant skilde mellan, och avskilde, den inverkan som alla kända faktorer haft på gemenskapsindustrins situation, å ena sidan, och de skadevällande verkningarna av den subven-

tionerade importen, å andra sidan, dras slutsatsen att dessa andra faktorer i sig inte ändrar slutsatsen att den väsentliga skada som konstaterats måste tillskrivas den dumpade importen.

F. GEMENSKAPENS INTRESSE

1. Inledande anmärkning

(142) Det undersöktes om det fanns tvingande skäl som skulle kunna leda till slutsatsen att det inte ligger i gemenskapens intresse att vidta åtgärder i detta särskilda fall. I detta syfte och i enlighet med artikel 31.1 i grundförordningen övervägde kommissionen på grundval av all inlämnad bevisning vilka verkningar eventuella åtgärder skulle få för de parter som berörs av detta förfarande samt följderna av att åtgärder inte vidtas.

(143) För att kunna bedöma de troliga effekterna av att införa eller inte införa åtgärder begärdes uppgifter från alla berörda parter. Frågeformulär sändes till de båda klagande tillverkarna i gemenskapen, till två andra företag som var kända som tillverkare i gemenskapen, till nio icke närstående importörer och 49 användare av den berörda produkten samt till en intresseorganisation för användare. Frågeformuläret besvarades av en klagande tillverkare i gemenskapen (Koloman), av två icke närstående importörer samt av en användare som var dessa importörer närstående. En annan användare gjorde en framställning utan att besvara frågeformuläret.

(144) Dessa svar och framställningar utgjorde grunden för analysen av gemenskapens intresse.

2. Gemenskapsindustrins intresse

a) Inledande anmärkning

(145) Flera tillverkare av ringpärmsmekanismer i gemenskapen har under de senaste åren slutat tillverka den berörda produkten. Beträffande de kvarvarande företagen konstaterades det i samband med undersökningen (se skäl 71) att också ett företag i Förenade kungariket lagt ned sin tillverkning för några år sedan. Det konstaterades att det företag som fanns i Italien inte representerade någon större del av tillverkningen av ringpärmsmekanismer i gemenskapen och att en betydande del av dess försäljning utgjordes av import. Man fann att det spanska företaget snarare borde betraktas som importör än som tillverkare, eftersom det tillverkade försumbara mängder av den berörda produkten och mer än 90 % av dess försäljning utgjordes av import från Indonesien. Slutsatsen var därför att de två klagande företagen var de enda kvarvarande tillverkarna av ringpärmsmekanismer i gemenskapen med en mera omfattande tillverkning.

(146) Det bör erinras om att de två klagande tillverkarna i gemenskapen redan tidigare lidit betydande skada på grund av import av ringpärmsmekanismer med ursprung i Kina och Malaysia och att detta, såsom anges i förordning (EG) nr 119/97 ⁽¹⁾, bland annat lett till en personalminskning med 28 % mellan 1992 och oktober 1995. Som framgår av skäl 94 minskade sysselsättningen inom gemenskapsindustrin med ytterligare 30 % mellan 1998 och undersökningsperioden.

(147) Med hänsyn till den väsentliga skada som gemenskapsindustrin lidit dras slutsatsen att tillverkningen sannolikt kommer att upphöra helt i gemenskapen och att användarna i hög grad kommer att bli beroende av import, om gemenskapsindustrin inte kan återhämta sig efter skadeverkningarna av den illojala subventioneringen.

b) Gemenskapsindustrins finansiella ställning

(148) Gemenskapsindustrins finansiella ställning försämrades så mycket under skadeundersökningsperioden att den efter undersökningsperioden ställdes under konkursförvaltning (se skäl 75). Det bör noteras att det faktum att gemenskapsindustrin hade hamnat i en situation där den gick med förlust berodde på dess svårigheter att konkurrera med den subventionerade lågprisimporten. Det faktum att den samarbetsvilliga tillverkaren i gemenskapen övertagits visar emellertid att tillverkningen av ringpärmsmekanismer i gemenskapen håller på att omstruktureras och att det görs betydande ansträngningar för att industrin skall kunna behålla sin livskraft och bli lönsam.

c) Tänkbara verkningar för gemenskapsindustrin av att åtgärder införs respektive inte införs

(149) Om det införs åtgärder och betingelserna för en rättvis konkurrens på marknaden därigenom återupprättas skulle gemenskapsindustrin kunna återta förlorade marknadsandelar och, genom ökat kapacitetsutnyttjande, minska sina tillverkningskostnader per enhet och öka lönsamheten. Åtgärderna väntas också komma att påverka gemenskapsindustrins priser i positiv riktning. Sammanfattningsvis väntas ökad produktions- och försäljningsvolym, å ena sidan, och fortsatt minskade enhetskostnader, å andra sidan, eventuellt i kombination med en måttlig prisökning, göra det möjligt för gemenskapsindustrin att förbättra sin ekonomiska situation.

(150) Skulle utjämningsåtgärder inte införas är det däremot sannolikt att gemenskapsindustrin skulle tvingas sänka sina priser ytterligare eller fortsätta att förlora marknadsandelar. I båda fallen är det sannolikt att gemenskaps-

industrins ekonomiska situation kommer att försämrats. En annan följd är att tillverkningen i gemenskapen på kort tid sannolikt skulle komma att upphöra för gott.

(151) Eftersom gemenskapsindustrin inte bara tillverkar den berörda produkten utan också andra produkter, vilka svarar för omkring en tredjedel av omsättningen, är det dessutom mycket sannolikt att nedläggningen av produktionslinjer för ringpärmsmekanismer skulle komma att påverka hela anläggningens överlevnadsförmåga och leda till att samtliga produktionslinjer läggs ned, vilket skulle få ytterligare negativa konsekvenser för sysselsättning och investeringar.

d) Eventuell omlokalisering av gemenskapsindustrins tillverkning

(152) Det undersöktes om det fanns skäl att anse att åtgärder inte skulle ligga i gemenskapens intresse med tanke på att en del av gemenskapsindustrins tillverkning omlokaliseras till ett tredjeland. Eventualiteten av ytterligare omlokalisering studerades också.

(153) Först och främst bör det erinras om att omlokaliseringen, som ägde rum 2000, gjorde att gemenskapsindustrin kunde begränsa sina förluster (se skäl 98). Omlokaliseringen var alltså ett strategiskt beslut som fattades för att motverka verkningarna av subventioneringen. Genom att gemenskapsindustrins ekonomiska situation förbättrades tack vare omlokaliseringen hade denna också indirekt till effekt att gemenskapsindustrin blev mera attraktiv för den nya investerare som nyligen övertog den.

(154) Beträffande riskerna för ytterligare omlokalisering bekräftades det på ett för kommissionen tillfredsställande sätt att någon sådan omlokalisering inte är förutsedd av gemenskapsindustrin. Det finns för övrigt ingen anledning att betrakta en utflyttning som sannolik, eftersom omstruktureringsansträngningarna, i kombination med införandet av en utjämningsstull, bör göra det möjligt för gemenskapsindustrin att på nytt uppnå lönsamhet.

3. Importörernas intresse

(155) Vissa importörer, som dock inte köpte ringpärmsmekanismer från Indonesien, gjorde gällande att ett byte av försörjningskällor skulle kunna medföra ytterligare kostnader eller övergångsproblem. Importörerna påpekade särskilt att de på grund av de antidumpningsåtgärder som införts 1997 redan tvingats ändra sina försörjningskällor.

⁽¹⁾ EGT L 22, 24.1.1997, s. 1.

- (156) Det erinras emellertid om att syftet med utjämningsåtgärder inte är att tvinga importörer eller användare att ändra sina försörjningskällor, utan att återupprätta en rättvis konkurrens på gemenskapsmarknaden. Dessa importörer medgav också att flera andra tredjeländer lätt skulle kunna tillverka ringpärmsmekanismer och förutsåg inga svårigheter när det gäller leveranser från ett land som inte omfattas av utjämningsåtgärder. Dessutom skulle de också kunna handla med gemenskapstillverkarnas produkter. Det är därför sannolikt att de eventuella problem som följer av ett eventuellt byte av försörjningskälla skulle bli tillfälliga, och de skulle sannolikt inte upphäva de positiva verkningarna för gemenskapsindustrin av att det införs utjämningsåtgärder mot skadevållande subventionering.

4. Användarnas och konsumenternas intressen

a) Användare

- (157) Både de samarbetsvilliga icke närstående importörerna och den samarbetsvilliga användaren (tillverkaren av ringpärmar) har gjort gällande att införandet av utjämningsåtgärder skulle få allvarliga negativa verkningar vad gäller användarnas ekonomiska situation.
- (158) I detta avseende bedömdes hur införandet av utjämningsåtgärder avseende import från Indonesien sannolikt skulle komma att påverka användarnas tillverkningskostnader. Det uppskattades hur en användare som har import från Indonesien som enda försörjningskälla (värsta scenariot) skulle komma att påverkas av de föreslagna åtgärderna avseende import från detta land. Med den utgångspunkten uppskattas de föreslagna åtgärderna avseende import från Indonesien komma att leda till att tillverkningskostnaden ökar med omkring 1,3 %. Som redan framhållits är detta emellertid ett rent hypotetiskt scenario, eftersom ingen användare som köpte den berörda produkten endast från de berörda länderna var villig att samarbeta.
- (159) Med hänsyn till undersökningsresultaten enligt ovan drogs slutsatsen att utjämningsåtgärder skulle komma att få försumbara verkningar för användarna. Mer allmänt är det, med tanke på den bristande samarbetsviljan från de andra användarnas sida, sannolikt att kostnadseffekterna skulle komma att bli försumbara också för dem.
- (160) Den samarbetsvilliga användaren hävdade att, i likhet med vad som inträffat under de senaste tre åren då företaget tvingats flytta en del av sin tillverkning från gemenskapen och lägga ned tre anläggningar som en följd av att det införts antidumpningsåtgärder beträffande ringpärmsmekanismer med ursprung i Kina och Malaysia, utjämningsåtgärder avseende import med ursprung i Indonesien skulle kunna leda till en fortsatt utflyttning av företagets ringpärmsstillverkning från gemenskapen eller till att de berörda anläggningarna läggs ned, eftersom de skulle resultera i ett ökat pris på en av komponenterna i företagets tillverkningskostnader. Därmed är det risk för att hela verksamheten skulle komma att påverkas, dvs. även tillverkningen av andra produkter, vars produktionsanläggningar i så fall också skulle komma att omlokaliseras med en betydande förlust av arbetstillfällen i gemenskapen som följd.
- (161) Som allmän kommentar kan anföras att risken för att företag i senare led av produktionskedjan omlokaliseras som en följd av att det införts utjämningsåtgärder minskas av det förhållandet att en del av försäljningen på ringpärmsmarknaden är direkt riktad till företag samt att det är av grundläggande betydelse att användarna är nära sina kunder och flexibla i sin produktion så att de kan tillgodose efterfrågan samt att de har god marknadskännedom. Det framgick av undersökningen att de viktigaste kriterier som kunderna hos de företag som tillverkar ringpärmar beaktar inför sitt köpval är pris, kvalitet, service och snabba leveranser. Som redan redovisats i skälen 157–158 konstaterades det vidare att utjämningsåtgärderna skulle komma att få försumbara ekonomiska verkningar för industrin i senare led av produktionskedjan. Det faktum att endast ett ringpärmsstillverkande företag samarbetade helt och fullt i undersökningen synes slutligen bekräfta slutsatsen att utjämningsåtgärder inte kommer att få några avgörande verkningar för användarna.
- (162) Några berörda parter påpekade vidare att den omlokalisering av flera användarföretag som ägt rum under senare år berott på de höga tillverkningskostnaderna i gemenskapen. Detta bekräftar att en eventuell omlokalisering bör ses i ett vidare sammanhang omfattande den samlade kostnadsstrukturen där, såsom redan nämnts, utjämningsåtgärderna representerar en försumbar del.
- (163) När det gäller den samarbetsvilliga användarens situation framgick det av undersökningen att detta företag, som hade flyttat ut en del av sin tillverkning från gemenskapen mellan 1998 och undersökningsperioden, dvs. efter införandet av antidumpningsåtgärderna beträffande Kina och Malaysia, hade bytt försörjningskälla efter det att dessa åtgärder införts och i stället köpte ringpärmsmekanismer från de samarbetsvilliga importörerna, som i sin tur, från och med 1998, börjat importera från Indien i stället för från Kina. Därför synes det vara svårt att fastställa något samband mellan utflyttningen från gemenskapen av den användarens tillverkning av ringpärmar och införandet av antidumpningstullar på import från Kina och Malaysia. Som redan visats i skäl 159 har dessutom utjämningsåtgärder en försumbar inverkan på användarnas tillverkningskostnader.
- (164) Det konstaterades att den ovannämnda omlokaliseringen snarare borde ses som en följd av den utåtriktade strategi som tillämpades av denna användare, som under senare år köpt flera företag. Denna strategi ledde så småningom till en konsolidering och omstrukturering av koncernens olika enheter, varav somliga har lagts ned. Utflyttningen av vissa anläggningar från gemenskapen bör ses som ett led i denna strategi, vars syfte är att stärka användarens ställning på gemenskapsmarknaden och att utveckla dennes närvaro i Östeuropa.

(165) Med hänsyn till det ovanstående och med tanke på den försumbara inverkan som tullar på den föreslagna nivån skulle få för den berörda användaren, förefaller det osannolikt att utjämningsåtgärder avseende import från Indonesien i sig skulle leda till en fortsatt utflyttning av användarens ringpärmsstillverkning från gemenskapen.

(166) Beträffande nedläggningen av anläggningar och risken för fortsatta nedläggningar som har samband med införandet av utjämningsåtgärder avseende import från Indonesien konstaterades att den samarbetsvilliga användaren hade lagt ned tre anläggningar under de tre närmast föregående åren när åtgärder beträffande Kina och Malaysia var i kraft. Med hänsyn till de försumbara verkningar som åtgärderna skulle komma att få för den berörda användarens tillverkningskostnader och ekonomiska situation (se skäl 164), är det osannolikt att åtgärderna beträffande Kina och Malaysia ensamma lett till att dessa anläggningar lades ned och att utjämningsåtgärderna avseende import från Indonesien skulle komma att förorsaka ytterligare nedläggningar av anläggningar.

b) Konsumenter

(167) Det bör nämnas att den berörda produkten inte säljs i detaljhandeln och att ingen konsumentorganisation gav sig till känna eller deltog i undersökningen.

(168) Den samarbetsvilliga användaren hävdade vidare att utjämningsåtgärder skulle komma att öka det pris som de slutliga användarna av ringpärmar, dvs. konsumenterna, måste betala. Med tanke på vad som anförts ovan om verkningarna för tillverkarna av ringpärmar kommer emellertid den eventuella ökningen av det slutliga försäljningspriset till konsumenterna av ringpärmar sannolikt inte att bli särskilt stor.

(169) Undersökningen visade vidare att den samarbetsvilliga användaren huvudsakligen säljer sina produkter till distributörer. Om, enligt det värsta scenariot, den eventuella kostnadsökningen för användarna helt skulle komma att övervältras på den slutliga konsumenten, skulle det betyda en prisökning för denne på högst 4 %. Det är emellertid inte sannolikt att detta kommer att inträffa eftersom, av erfarenheterna att döma, varje led i distributionskedjan sannolikt kommer att ta på sig en del av kostnadsökningen för att kunna fortsätta att vara konkurrenskraftiga på marknaden.

(170) Mot bakgrund av ovanstående ansågs verkningarna för tillverkare och konsumenter av ringpärmar inte utgöra tvingande skäl för att inte införa utjämningsåtgärder, eftersom den eventuella negativa inverkan sannolikt skulle komma att uppvägas av de positiva verkningarna för gemenskapsindustrin av att det införs utjämningsåtgärder mot skadevällande subventionering.

d) Verkningar när det gäller konkurrensen

(171) Det undersöktes också om införandet av utjämningsåtgärder avseende import från Indonesien skulle kunna leda till att gemenskapsindustrin får en dominerande ställning på gemenskapsmarknaden, särskilt med tanke

på de antidumpningsåtgärder som infördes 1997 beträffande import från Kina och Malaysia och på omstruktureringen av gemenskapsindustrin.

(172) Först och främst erinras om att gemenskapsindustrin hade en marknadsandel under undersökningsperioden på endast 10–15 %. De två klagande gemenskapstillverkarna skulle tillsammans ha haft en marknadsandel under undersökningsperioden på 32–37 %. Även om man räknar in Kolomans import vid beräkningen av de båda klagande företagens sammantagna marknadsandel, skulle denna andel inte ha uppgått till mer än mellan 47 % och 52 % av gemenskapsmarknaden under undersökningsperioden. Det erinras också om att kommissionen inledde en översyn av åtgärderna avseende importen från Kina, men att översynen inte rörde importen från Malaysia. Dessutom kan ringpärmsmekanismer fortfarande importeras från Indien. Det anses därför mycket osannolikt att införandet av utjämningsåtgärder avseende import från Indonesien skulle komma att få några negativa verkningar i konkurrenshänseende beroende på gemenskapsindustrins ställning på gemenskapsmarknaden. Slutligen erinras om att införandet av antidumpningsåtgärder avseende import från Kina och Malaysia inte ledde till någon form av dominerande ställning för gemenskapsindustrin, trots att det vid den aktuella tidpunkten inte fanns några andra försörjningskällor än dessa två länder.

(173) Såsom anges i skäl 150 är det å andra sidan, om åtgärder inte införs för att undanröja verkningarna av den subventionerade importen, sannolikt att det inte kommer att dröja länge innan tillverkningen i gemenskapen inte längre är lönsam och därför upphör. Det skulle förvisso inte ligga i användarnas intresse att gemenskapsindustrin upphörde med att tillverka den berörda produkten. För det första kan noteras att den enda samarbetsvilliga användaren köpte 20–50 % av de ringpärmsmekanismer företaget behövde under perioden mellan 1998 och undersökningsperioden från gemenskapsindustrin. Om gemenskapsindustrin helt skulle upphöra att tillverka ringpärmsmekanismer skulle, för det andra, användarna bli höggradigt beroende av import.

(174) Om det införs åtgärder skulle det fortfarande finnas flera alternativa försörjningskällor. Ringpärmsmekanismer köps för närvarande, eller kan köpas, från gemenskapsindustrin, övriga tillverkare i gemenskapen, Indien och Hongkong. Importen från Malaysia kommer sannolikt vidare att återupptas, eftersom åtgärderna avseende importen från detta land nyligen upphörde att gälla. Det har dessutom framgått av undersökningen att införandet av antidumpningsåtgärder avseende import från Kina och Malaysia inte lett till något otillräckligt utbud av den berörda produkten. Slutligen erinras om att det konstaterats att verkningarna av eventuella åtgärder skulle komma att bli försumbara när det gäller användarna, och att det därför är mycket sannolikt att den berörda produkten kommer att importeras från Indonesien också i fortsättningen.

5. Slutsats beträffande gemenskapens intresse

- (175) Med hänsyn till de skäl som redovisats i det föregående dras slutsatsen att det inte finns några tvingande skäl som talar mot att det införs utjämningsstullar.

G. SLUTGILTIGA ÅTGÄRDER

1. Nivå för undanröjande av skada

- (176) Med hänvisning till slutsatserna beträffande subventionering, skada, orsakssamband och gemenskapens intresse bör slutgiltiga utjämningsåtgärder införas på en nivå som är tillräcklig för att undanröja den skada som gemenskapsindustrin vållats genom den subventionerade importen.
- (177) I enlighet med artikel 15.1 i grundförordningen undersökte kommissionen vilken tullnivå som skulle vara tillräcklig för att undanröja den skada som subventioneringen vållade gemenskapsindustrin. För detta ändamål ansågs det att en prisnivå baserad på gemenskapstillverkarnas tillverkningskostnad jämte en skälighetsmarginal bör beräknas.
- (178) Det konstaterades att en vinstmarginal på 5 % av omsättningen kunde anses vara ett rimligt minimum med tanke på behovet av långsiktiga investeringar och, framför allt, den vinst som gemenskapsindustrin kunde ha förväntats uppnå om det inte förekom skadevällande subventionering.
- (179) Med hänsyn till den bristande samarbetsviljan ansågs det att nivån för undanröjande av skada bör täcka skillnaden mellan detta beräknade pris och priserna cif, efter den justering som nämns i skäl 82.
- (180) Nivån för undanröjande av skada konstaterades vara 42,3 % för importen från Indonesien.

2. Slutgiltiga utjämningsåtgärder

- (181) Mot bakgrund av ovanstående och i enlighet med artikel 15.1 i grundförordningen bör utjämningsstullsatsen mot-

svara subventionsmarginalen, som var lägre än skademarginalen. Följande tullsats bör därför tillämpas:

Indonesien (alla företag): 10,0 %

- (182) För att tidsfristen enligt artikel 11.9 i grundförordningen skall kunna iakttas bör den här förordningen träda i kraft samma dag som den offentliggörs.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig utjämningsstull skall införas på import av vissa ringpärmekanismer enligt KN-nummer ex 8305 10 00 (Taric-nummer 8305 10 00 10 och 8305 10 00 20) med ursprung i Indonesien. Vid tillämpningen av denna förordning skall ringpärmekanismer anses bestå av två rektangulära stålplattor eller ståltrådar på vilka åtminstone fyra halvringar gjorda av ståltråd är fastsatta och vilka hålls samman av ett stålomslag. De kan öppnas antingen genom att man drar isär halvringarna eller med hjälp av en liten öppningsmekanism i stål som är fastsatt på ringpärmekanismen.

2. Följande slutgiltiga utjämningsstullsats skall tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull, för produkter med ursprung i följande land:

Land	Slutgiltig tull (%)
Indonesien	10,0

3. Om inte annat anges skall gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

4. Förfarandet beträffande import av vissa ringpärmekanismer med ursprung i Indien skall avslutas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.